

[Undervisningsministeren.]

Hermed skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling i det høje ting, idet jeg i øvrigt skal henvise til de bemærkninger, der er knyttet dertil.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til anerkendte private seminarier.*

Ved lov nr. 123 af 15. april 1959 gennemførtes en række ændringer i lovbekendtgørelse nr. 431 af 16. september 1947 om statstilskud til anerkendte private seminarier. Disse ændringer omfattede udelukkende selve reglerne om statstilskuddet og dets beregning, medens man ikke stillede forslag til ændring af nævnte lovbekendtgørelses § 3, der indeholder regler om pensionering af de private seminariers lærerkrafter m. v. samt visse anciennitetsbestemmelser.

Det anførtes i bemærkningerne til lovforslaget af 1959, at der senere, når en på grund af de ændrede lønningslove påbegyndt ændring af vedtægterne for Pensionskassen af 1925 for de private Eksamensskoler var gennemført, og når nye regler for beregning af tjenestealder for seminarielærere i henhold til § 252 i lov af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd var udarbejdet, ville blive fremsat forslag til ændring af tilskudslovens § 3.

På denne baggrund fremsættes nærværende lovforslag, der har til hensigt at forenkle reglerne i lovens § 3, således at en række bestemmelser, der ganske dækkes af reglerne i pensionskassens vedtægter, udgår af loven, og således at de i den eksisterende lovbestemmelse værende regler om anciennitetsberegning, der naturligt ikke hører hjemme i denne forbindelse, og som dækkes af de almindelige anciennitetsregler for seminarielærere, ligeledes udgår.

Lovens § 4 er foreslået ændret således, at der for de private seminarier indføres samme ordning med hensyn til godkendelse af salg, som efter de seneste tilskudslove er indført for de private gymnasieskoler og de private realskoler; medens godkendelse tidligere skulle meddeles af et udvalg bestående af en af undervisningsministeren udpeget repræsentant, den kgl. bygningsinspektør og en repræsentant for privat-

seminarierne udpeget af disses forstandere, henlægges godkendelsen således efter lovforslaget ligesom ved de nævnte skoler til undervisningsministeren efter forhandling med finansministeren.

Efter at samtlige private seminarier er omdannet til selvejende institutioner, har bestemmelsen i øvrigt ikke så stor betydning som tidligere.

Under henvisning til foranstående skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Jeg har endelig den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om friskoler, om hjemmeundervisning samt om efterlønskassen for friskoler og efterskoler.*

Lovforslaget tager sigte på at ændre den hidtidige lovs afsnit IV om pensionsordningen, således at de mere detaljerede regler om pensionsforholdene udgår af loven. Dette skyldes, at de nærmere regler om pensionsforholdene findes i den for efterlønskassen gældende vedtægt, og at disse regler fastsættes efter ensartede principper for de forskellige statsunderstøttede pensionskasser. Forslaget ligger i denne henseende på linje med tilsvarende afsnit i lov om folkehøjskoler og landbrugsskoler og lov om husholdningsskoler og husholdningsseminarier.

I forbindelse hermed søges lovhjemmel for ydelse af pension i forhold til skoleinspektørløn, idet undervisningsministeren efter den i 1960 stedfundne ændring af friskoleloven har mulighed for at bevilge statstilskud til skoleinspektørløn for ledere af de større friskoler.

Da der i friskolekredse har vist sig betydelig interesse for det pædagogiske forsøgsarbejde, der er skabt mulighed for i folkeskolen ved oprettelse af særlige klasser for børn under den undervisningspligtige alder, finder man det naturligt, at der ved enkelte friskoler — efter undervisningsministerens godkendelse — kan oprettes sådanne klasser på forsøgsmæssig basis. Til disse klasser foreslås der ydet lærerlønstilskud efter de sædvanlige regler, men børnene i disse klasser skal ikke medregnes i friskolernes elevtal, heller ikke med hensyn til elevtilskud.

Det findes endvidere hensigtsmæssigt i selve friskoleloven at optage hjemmel for

[Undervisningsministeren.]

ydelse af tilskud efter friskoleloven til 8., 9. og eventuelt 10. klasser, hvilken hjemmel for tiden findes i lov om statstilskud til private realskoler, ligesom det må anses for naturligt at optage bestemmelsen om tilskud til en realafdeling, der er under opbygning ved en friskole, i selve friskoleloven og ikke, som tilfældet er for øjeblikket, at have bestemmelsen optaget som en tekstanmærkning til finansloven.

Hermed skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til velvillig behandling i det høje ting, idet jeg i øvrigt skal henvise til forslaget og til de bemærkninger, der er knyttet dertil.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Her ved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov for Færøerne om ophævelse af lovbestemmelser om renten af udlån mod pant i fast ejendom.

Lovforslaget er udarbejdet efter anmodning af det færøske landsstyre, som har henvist til, at det med det stigende renteniveau har vist sig vanskeligt at praktisere det gældende forbud mod højere rente end 5 pct. af udlån mod pant i fast ejendom.

De færøske sparekasser har for flere år siden fremsat anmodning om tilladelse til at kræve højere rente end 5 pct. af førsteprioritetslån i fast ejendom; men navnlig for den sekundære prioritetslångivning har forbuddet voldt vanskeligheder.

Efter at der ved lov nr. 144 af 25. april 1962 om ændringer i lov om kreditforeninger er åbnet adgang for kreditforeningerne til at yde lån mod sikkerhed i færøske ejendomme, vil en ophævelse af de gældende rentebestemmelser give de færøske låntagere større frihed i valget af låntyper.

De gældende rentebestemmelser på Færøerne må også i andre henseender betragtes som utidssvarende, idet det økonomiske liv ikke med det nuværende renteniveau vil kunne arbejde inden for så snævre rammer med hensyn til rentefastsættelsen, og der

gælder da heller ikke tilsvarende begrænsninger i den øvrige del af landet.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Her ved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m. v.

Det har været et almindeligt princip i international strafferet, at straffedomme ikke kan fuldbyrdes uden for det land, hvor de er afsagt. Det øgede samkvem mellem landenes befolkninger og det praktiske samarbejde mellem landenes myndigheder begrunder imidlertid, at spørgsmålet om i et vist omfang at fravige dette princip tages op til overvejelse. Det er dette, der er sket på nordisk plan, og noget tilsvarende sker i øvrigt på europæisk plan under Europa-rådet.

I 1948 afsluttedes mellem de 3 skandinaviske lande en konvention om samarbejde med hensyn til fuldbyrdelse af bødestraf. Den ordning, der her blev fastlagt for et begrænset område, har i det hele virket tilfredsstillende.

I 1953 besluttede de nordiske landes justitsministre, at spørgsmålet om en udvidelse af denne samarbejdsordning til også at omfatte frihedsstraf samt tilsyn med betinget dømte og prøveløsladte skulle tages op til overvejelse. Med udgangspunkt i denne beslutning har der ved en række møder mellem repræsentanter for landenes justitsministerier været arbejdet på tilvejebringelse af ensartede lovudkast. Efter at sådanne udkast var udarbejdet, blev udkastenes principper forelagt Nordisk Råd, der i en rekommandation på rådets sidste session henstillede til regeringerne at søge en lovgivning i overensstemmelse med disse principper gennemført.

Dette er baggrunden for det foreliggende lovforslag, og jeg kan oplyse, at tilsvarende